

ר��יע כעין הקrho הנורא גנווי על ראייהם מלמעלה. פסוק זה פרשווה, אבל יש רקייע ויש רקייע. הרקייע שלמטה הוא עומד על גבי ארבע חיות, ומשם מתחפשת ומחילה דיזון של נקבה אחת שאחורי הזכר, וזהו סוד הכתוב (שםות לו) וראית את אחורי. במא דאת אמר, (תחים קלט) אחורי זקדם צרכני. וכתיב (בראשית ב) ויקח אותה צרכני. וכתיב (בראשית ב) ויקח אותה צרכני. וכתיב (בראשית ב) ויקח אותה צרכני.

הרקייע שלמעלה הוא עומד על גבי התיוות העליונות, ומשם מתחפשת ומחילה דיזון של זכר אחד, שהוא סוד עליון. ושני הרקיעים הלו, אחד נקרא קאה השמים, ואחד נקרא מקאה השמים, שכתוב (בראשית) ולמקאה השמים ועד קאה השמים. ראשיה החיה שלמטה הם ארבע חיות, שהן רשותות (אוות) עלילונות על אותן ארבעאותוות רשותות שבתווך אותם ארבעה

ואף על גב שאמרנו שעדן שלמטה הוא הארץ - כך זה ודאי. אבל הכל הוא סוד עליון, כמו שנחbare שהנתקה הזו שאמרנו, כמו שיש לה חלק למעלה - כך גם יש לה חלק לקטה הארץ. והן הגזה למטה הוא חילקה של אותה נקודה להשתעשע ברווחות הצדיקים הארץ, וננהנית בכל הצדדים, למעלה ומטה. למעלה הצדיק, ולמטה הצדיק באהו פרי הצדיק, ולא נמצא שעשויה מעלה ומטה אלא הצדיק. והן הגזה הוא מאותה נקודה שעלווה שנבראה עדן. נקודה שנוטלה מאנטה עליונה בטמונה בגין עדן של הארץ.

אותם ראשיה החיה אלו ארבעה ראשיה פנים. אחד אריה, שפטוב (וחוקאל לו) ובפני אריה אל הימין. ואחד שור, שפטוב ובפני שור מהشمאל. ואחד נשר, שפטוב ובפני נשר, שפטוב

אומקמה, אבל אית רקייע ואית רקייע דלתפה איהו קיימת על גבי ארבע חיוון. וממן אtrapש ושהרי דיוקנא דחד נוקבא, דאחוורי דכורא, ודא איהו רזא דכתיב, (שםות לו) וראית את אחורי. במא דאת אמר, (תחים קלט) אחורי זקדם צרכני. וכתיב (בראשית ב) ויקח אותה מצלעתוינו.

רקייע דליילא איהו קיימת על גבי חיוון עלאין, וממן אtrapש ושהרי דיוקנא דחד דכורא, דאיהו רזא על אלה. והני תרין רקיעין, חד אקררי קאה השמים. וחד אקררי מקאה השמים. דכתיב, (דברים ד) ולמקאה השמים ועד קאה השמים. ראשיה החיה דلتפה אינון ארבע חיוון, דאיןון רשיימין (נו"א בחורין) עלאין, על אינון ארבע אטורון רשיימין, די בגו אינון ארבע פתחין, דבגנתא דעתן. ואפ על גב דאמאן עדן דلتפה בארעא, וכי הוא ודי. אבל פלא רזא על אלה איה, במא דאתמר (דף י"א ע"ב) דהאי נקודה דקאמאן, במא דאית לה חולקא לעילא, וכי נמי אית לה חולקא למתה בארעא. והאי גנטא למתה, אייה חולקא דההיא נקודה לאשפצעעה ברוחיה מצדקיה בארעא, ואתני בכל סתרין לעילא ומתה. לעילא בצדיק. למתה בהhoa איבא הצדיק, ולא אשתח שעשועא עילא ומתה אלא הצדיק. והאי גנטא איה, מההיא נקודה דאקררי עדן (נקודה דעתלא מאיטה טמרא איה וכן דארעא).

איןון ראשיה החיה, אלין ארבע רישי אנפין. חד אריה, דכתיב, (וחוקאל לו) ובפני אריה אל הימין. וחד שור, דכתיב ובפני שור מהشمאל. וחד נשר, דכתיב ובפני נשר לארבען. אדם כלא דכלא, דכתיב ורמות פניהם פנוי אדם.